

nincs számotokra testamentumom
megtörténik majd minden nélkülöm
megtörténik mi meghatározott
se jót se rosszat nem jövendölök
én petri ferenc
egy ideig vendég leszek még múltatokban
miközben mindörökre ott ülök
az első iskolapadom gyanánt szolgáló
deszkasámlimon

BAKA ISTVÁN

Vázlat A vén cigányhoz

1

Ki tette le a fegyvert
Világosnál? A versek?
A verseim?
Ki űzött
e vadonba, ahol
minden levélrés
egy áruló szeme? Minden fűszál
kettétört kard. Minden lehullott
gally koldusok kiszáradt, alamizsnáért könyörgő
karja. Minden zörej, még a lepergő
levelek alig hallható
nesze is puskadördülések
visszhangja vagy a homlokba fúródó
lövés maga.
Ösvények hurkai
fojtogatják az erdőt.
Tisztássá irtódott a holnap.
Nincs menedék, fegyvertelen
csöndjét a rengetegnek ágak
pattogása töri — pisztolyt emelnek
önmagukra a fák?

A rétek
már kezesedve
ringatják csendőrlovak árnyát.
A tó,
reszkető varrólány, az ég
hóhéringét ráncolja gondosan

*báli ruhák fodraivá.
E tájba
volna még visszaút, tudom.*

2

*Sortűz elé? — eső kopog
pergetve tompa dobverőit.
Fogaim közt virág vacog,
tán azt hiszi, havasok örlik.*

*Zöld szárát rágom — keserűség
itatja át minden szavam.
De hát miféle havasok közt
öröltetsz engemet, Uram?*

*Mint én e gyomot, úgy szorítod
összezárt szádba sorsomat.
Csillogjatok keserű nyáltól,
virág-kínlődású szavak!*

*Oda az emberek vetése. —
Mig gyászba varrják az eget
az éj vastűi, rongy virágom
szorongatom és rettegek.*

Ima

*Tömjénfüst-szürke fellegek.
A zápor olvasóját
morzsolják ráncos fák. — Miket
motyogsz Anyóka-ország?*

*— Könyörgök, holtjaim porából
hogy kendert ne növessen,
kötéllé őket meg ne fonja
nyakad köré az Isten.*

*A keskeny hold fehér sebére
könyörgöm hajnalok varát.
Itt minden fű borotva éle:
szétszabja a tücsök szavát.*

*Kötényemen vigyázva járkálj,
félve sandíts az égre éjjel!
Megvakít a tábornok-Isten
ezernyi csillag-rendjelével.*

*Vigyázz te is, haló porodból
hogy kendert ne növessen,
kötélnek téged meg ne fonjon
nyakam köré az Isten!*